

No. 1856.

Zaterdag

No. 81.

5 Julij.

SURINAAMSCH GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD. COURANT EN

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 Julij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 1n. dezer maand No. 811, is, tengevolge van het overlijden van den Heer Mr. H. C. Focke, onder de nadere goedkeuring des Konings, benoemd tot waarnemende President van het Collegie van Kleine Zaken, de Heer E. van Emden, oud lid van het Geregtschhof.

De Hoofd-Commies.

J. E. WESEHUAGEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 Julij 1856.

(9564) Alzoo Koba van Caudasie van Dieulefit van het Gouvernement vergunning heeft verzocht, om in de plaats van den door haar en hare dochter Keesje Dieulefit, zich schrijvende Keesje Santolina Dieulefit, gevoerd wordende-familienaam Dieulefit, voortaan dien van *TORRES* te voeren.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van zes weken, na de dagteekening dezer, daarvan aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

2 Julij. Van de slavin *Celestina*, geboren in 1832, dochter van *Cornelia*, toebehoorende aan B. Guilmin (nu Boedel).

Van de slavin *Wilhelmina*, geboren in 1843, dochter van *Jetta*, toebehoorende aan Plantaadje *La Rencontre*, divisie *Para.*

De waarnemende Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 4 Julij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 30 Junij jl. No. 809, zijn, onder de nadere goedkeuring des Konings, tot *Beambten van Politie* benoemd:

H. van der Bult, J. Butler, B. Ezendam, J. J. F. den Hecker, C. P. Hoogvliet en J. Tijmes, met bepaling, dat zij, de dienst zulks vereischende, tevens als *Dienaar van Jus-*

titie of *Veldwachters* zullen kunnen worden te werk gesteld.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 4 Julij 1856.

(9306) Alzoo Leentje Rijthoven van het Gouvernement heeft verzocht om haar en hare kinderen: Henriette, Anna Rebecka, Rudolf Julius en Pieterella Johanna Rijthoven, te vergunnen, om in de plaats van den door hen gevoerd wordende familienaam Rijthoven, dien van *MAIJ* te voeren, met bijvoeging tevens voor zoover de rekestrante betreft, van de voornamen Johanna Pieterella en voor zoo veel hare dochter Henriette aangaat van den voornaam Geertruida.

Zoo worden degenen die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van zes weken, na de dagteekening dezer, daarvan aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 4 Julij 1856.

Namens den Heer Gouverneur wordt hiermede bekend gemaakt, dat de prijs van het *VLEESCH* over het 3e. kwartaal d. j. vastgesteld is als volgt:

Het *Rundvleesch* op 43 cent het pond

» *Schapenvleesch* » 43 » » »

» *Varkensvleesch* » 32 » » »

Wordende alzoo al de Vleeschhousers gelast zich daarnaar te gedragen.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 4 Julij 1856.

(9805) Ten verzoeken van den Heer Gordon Mac Donald, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post-Kantoor.

Op **ZATURDAG** den 5den Julij, des morgens ten 8 ure, zullen de per de Koloniale Schoener *Curacaonaar*,

via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 30 Junij 1856.

De Ambtenaar belast met de Posten,

J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 4 Julij 1856.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:
Pietje Wijngaard

en

Johanna Maria de Bije.

Abraham Gananel de Barrios.

en

Marianne Salomon Heijmans.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgelopen week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

1o. De slaaf *Augustinus*, aankomende den houtgrond *Quapibo*.

Terwijl sedert 1o. Junij jl. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Eduard*, aankomende J. C. Doerleben.

2o. De slaaf *Kadet*, aankomende J. C. Gomperts.

3o. De slaaf *Frederik*, aankomende D. Nassij.

en 4o. De slaaf *Eduard*, aankomende C. L. des Touches.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aange- maand, om voorzeide slaven, niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarj 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 4 Julij 1856.

De prov. Commissaris van Politie,

G. DUIJCKINCK.

Transporten.

(9277) Den 1 Julij 1856, A. B. de Vries aan S. Seelig van het Huis en Erf en de daaropstaande gebouwen aan de *Zwartenhopenbrug straat* uitkomende aan de *Saramacca straat*, N. W. La. E No. 5, O. W. La. D No. 510.

Den 2den, de weduwe G. C. Fuchs geb. Krieger, aan G. C. G. Reedet

Echtgenoot van E. A. J. van Gogh, van het Erf met de daaropstaande gebouwen aan de Wagewegstraat N. W. La. B No. 188 O. W. La. D No. 144.

Paramaribo, den 2 Julij 1856.

De Griffier bij het Gerechtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Paramaribo, den 2 Julij 1856.

(9814) Naar aanleiding van art. 26 van het Reglement voor het Departement der Onbeheerde Boedels, worden belanghebbenden geïnformeerd, dat de boedel beschrijvingen van de solvante boedels van Ernst Frederik Johannis, Johannis Michaël Kleine en Jean François Lemé, gedurende den tijd van drie weken ter Secretarie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der Onbeheerde Boedels ter visie liggen, met inthimatie om, wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, hetzij op de gegrondheid en de hoegrootheid der daarbij voorkomende schuldvorderingen, hetzij op de rangschikking der Crediteuren mogten hebben, daarvan binnen den tijd van drie weken, na den dag waarop de bevoegdheid om van deze stukken visie te nemen, is geëxpireerd, bij eenig behoorlijk schriftuur aan Commissarissen te doen blijken.

De Secretaris bij het Collegie van Commissarissen voornoemd,
J. ELLIS.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

Door de boekverkoopers vereeniging te Haarlem is besloten tot het houden eener typografische tentoonstelling, bij gelegenheid van de oothulling van het standbeeld van Lourens Coster. De commissie uit die vereeniging, bestaande uit de heeren Kruseman, Vt. Loosjes en mr. Joh. Enschede jr., heeft dien ten gevolge eene uitnoodiging aan allen, die met het typografische vak in verband staan, gerigt, om bijdragen voor die tentoonstelling te leveren. Van stadswegen is een geschikt lokaal en door de hoofdcommissie tot regeling der feestviering eene zekere som ter harer beschikking gesteld. In de eerste plaats vraagt de commissie, ter verkrijging van een historisch overzicht, al zulke drukproeven (insunabelen) uit den vroegsten tijd, die getuigen van het drukken door Coster en zijne onmiddellijke navolgers in Nederland; 2e. de meest uitstekende voortbrengselen van lateren tijd, als voorbeelden van ontwikkeling; 3e. eene verzameling van Nederlandsche drukproeven van den tegenwoordigen tijd. Eindelijk stelt de commissie de tentoonstelling open voor de inzenders van typografische werktuigen, materialen en alles wat tot het fabriekmatige der boekdrukkerij behoort.

Engeland.

De *Express* behelst eene dépêche uit Berlijn, waarin gezegd wordt dat de Vereenigde Staten verklaard hebben er in toetstemmen, voorloopig den Sontol te betalen, zonder daarom evenwel het beginsel te erkennen.

— Naar den *Bombay Times* zoude er thans weder sprake zijn van eene inlijving der provincie Broda bij het Britsch-Indisch gebied en dat wel om dezelfde redenen, als waarom de inlijving van Oude geschied is, namelijk het slechte bestuur van dat gewest.

— Bij het N. Amerik. departem. van buitenzaken is eene verklaring ingekomen van den

kapitein der stoomboot *Orizaba*, dat het Engelsche fregat *Eurydice*, te San Juan del Norte is tusschen beide gekomen, ten einde te beletten, dat de passagiers op eerstgemelde boot, die plaats genomen hadden naar Nicaragua, ontscheept werden. Ook had men, wordt verder gezegd, het bewijs dat de Britsche zeemagt de Amerikaansche passagiers, die de rivier afdalen, beletten om met de kust van San Juan gemeenschap te houden, en dat de Engelsche schepen eene strenge surveillance uitoefenen over alle Amerikanen, onverschillig waar zij zich bevinden. De secretaris Dobbin zegt onbewimpeld, dat zulke beleedigingen niet geduld kunnen worden, noch ongestraft kunnen blijven.

Frankrijk.

In een pas verschenen werk van den heer de Bazancourt, over den veldtocht in de Krim, komen o. a. belangwekkende bijzonderheden voor, over de oneenigheden tusschen de opperbevelhebbers der geallieerden. De schrijver beschrijft de geschillen tusschen lord Raglan en generaal Canrobert en geeft den woordelijken tekst van den brief, waarbij deze laatste zijn ontslag aan den keizer aanbood. Het tooneel, dat toen plaats had tusschen de generaals Canrobert en Pelissier verdient alleziens vermelding. De heer de Bazancourt verhaalt dit onderhoud in de volgende bewoordingen:

Toen generaal Canrobert per telegraaf de depeche, waarbij hij zijn ontslag aanbood, had verzonden, ontbood hij generaal Pelissier in zijne tent.

„Generaal, zeide hij tot hem, ik heb langen tijd in Afrika onder uwe bevelen gestaan; thans staat gij onder de mijne. Van het hooge standpunt dat men mij heeft toevertrouwd, heb ik u moeten gadeslaan en ik heb in den man die zonder morren weet te gehoorzamen, de zeldzame gave van de magt om te bevelen herkend; gij moet er u op voorbereiden die magt op eene groote schaal uit te oefenen.”

Generaal Pelissier zag hem zeer verwonderd aan.

„Luister aandachtig naar mij, ging generaal Canrobert voort, de oneenigheden, die zich sedert eenigen tijd hebben opgedaan tusschen lord Raglan en mij, stellen mij in eene valsche positie tegenover den Engelschen opperbevelhebber en maken dus mijne betrekking zeer moeilijk. Volgens mijn gevoelen zoude mijne persoonlijkheid in de tegenwoordige omstandigheden, tengevolge van dien onvoorzien loop der gebeurtenissen, ernstige hinderpalen doen ontstaan bij den reeds zeer ingewikkelden stand van zaken. Van toen af was het mijn pligt voor de dijnst van den keizer en het vaderland om af te treden; ik heb aan Zijne Majesteit verzocht u het opperbevel te geven en mij te vergunnen mij weder aan het hoofd eener divisie te stellen.”

„Generaal, viel de generaal Pelissier hem getroffen in de rede: doe dit niet, ik smeeke het u; later zult gij het bitter betreuen.”

„Men betreurt het nooit zijn pligt gedaan te hebben,” antwoordde generaal Canrobert eenvoudig.

Hetgeen generaal Pelissier gevoelde, verried zijne stem. Tranen schoten hem onwilkeurig in de oogen, en daar generaal Canrobert zich verwonderde over die groote aandoening, welke zich op het mannelijke en krijgshaftige gelaat afteekende, zeide generaal Pelissier:

„Ja, ik verberg het niet, ik ben diep getroffen, niet door de verantwoordelijkheid, welke op mij zal rusten, maar door zulk eene groote zelfverloochening; wacht nog generaal!”

„De depeche is afgezonden, hier is zij.” En Canrobert overhandigde haar aan generaal Pelissier. Deze zweeg en na de depeche doorlopen te hebben, drukte hij de beide handen van generaal Canrobert, waarna de beide legerhoofden scheidden.

— Men verhaalt, dat de maarschalk Bosquet onlangs op het kasteel van St. Cloud is gekomen en den keizer twee soldaten heeft voorgesteld. De eerste is een Arabier van groote lengte, bijna zoo zwart als een neger, die een bom hebbende zien vallen in een der loopgraven voor Sebastopol, zich op die projectiele wierp, haar tusschen zijne handen nam en boven het hoofd hield, ten einde haar op deze wijze aan de andere zijde der Fransche linien te werpen, toen juist de bom losbarstte en hem zijne twee armen deed verliezen. Deze moedige zoon van Afrika is voor dit feit met het legioen van eer begiftigd, en hij verzoekt thans naar zijn geboortegrond terug te mogen keeren. De andere soldaat is daarentegen klein, in Bretagne geboren en thans zonder bloedverwanten. Hij heeft zich met eene kinderlijke of liever vaderlijke toegenegenheid aan den Afrikaanschen soldaat gehecht sedert hij zijne beide armen verloren heeft, en dient hem vrijwillig als bediende; hij brengt hem zijn voedsel, doet hem eten, kleedt hem en verlaat hem nimmer, en wenschte thans, ten einde de door hem vrijwillig opgenomen taak te vervullen, hem te vergezellen naar Afrika. De maarschalk Bosquet heeft van den keizer, die zich eenigen tijd met de twee soldaten heeft onderhouden, de inwilliging dier beide verzoeken verworven, hebbende Z. M. de twee soldaten zelfs aan de keizerin voorgesteld, welke zeer getroffen was over dit bewijs van gehechtheid.

— De volgende anecdote is te Parijs in omloop: Een koopman te Londen, de heer M. Uzielli, had in het hoofd gekregen een jaarlijkschen prijs van 50 p. st. te stichten, door de Fransche Academie toe te kennen voor het beste werk over de weldaden des vredes en van het Engelsch-Fransch verbond. Hij liet de Academie met dit zijn plan bekend maken, doch ontving eenige weken later ten antwoord, dat men zijn voorstel niet kon aannemen, dewijl men hoe groot ook de weldaden des vredes en van de tegenwoordige verbonden wezen mogen, niet kon veronderstellen dat die altijd duren zouden, zoo als de geprojecteerde stichting veronderstelt.

— Uit eene opgave der oproeren, welke Spanje hebben geteisterd gedurende de zes laatste maanden van 1854, gedurende het jaar 1855 tot 6 April 1856, blijkt, dat niet minder dan honderd en zeventien volksbewegingen hebben plaats gehad. Het dagblad *il Parlamento*, dat deze bedroevende opgave mededeelt, geeft daarvan het volgende opschrift: Opgave der volksbewegingen in Spanje onder het bestuur van de progressistische partij, te rekenen van de omwenteling in de maand Julij 1854.

— In de letterkundige en gedeeltelijk ook in de politieke kringen ergert men zich over de formele bedelbrieverij, welke tegenwoordig door eenige vrienden van Lamartine ten zijnen behoeve in de dagbladen en ook in het particulier georganiseerd wordt. Lamartine is voorzeker het uitstekendste dichtsterlijke talent in Frankrijk en als zoodanig alle sympathien waardig. Dan, minder dan iemand anders heeft de dichter en schrijver Lamartine reden om zich over ondankbaarheid of onbeloonde moeite te beklagen; zijne werken zijn door het publiek steeds zeer gezocht, en door de uitgevers zeer duur betaald geworden, en hebben hem in zijn schitterend tijdperk 500,000, a. 600,000 franken opgebracht. In de laatste jaren heeft dit wat afgenomen, maar in veel mindere mate dan Lamartine's werken aan innerlijke volkomenheid, en zij brengen hem toch nog 200,000 franken jaarlijks op. Dat hij desniettemin door schuldeischers geplagd wordt, is allereens waar, doch heeft zijne oorzaak ten eerste in de onbezonnen vorstelijke waelde, waarin Lamartine zich nog altijd gaarne baadt, en ten andere in eene eigenaardige marotte. Lamartine verbeeldt zich namelijk, dat hij maar

dichter, redehaas, enz. meteen, doch bovenal een groot administrateur, een practisch man is. De manie om dit gewaande talent te beproeven, is hem vaak zeer duur te staan gekomen, en eerst in de laatste weken heeft hem eene mislukte speculatie met wijnen, die nu dalen, een aanmerkelijk verlies berokkend. Dat mag nu treurig en verschoonlijk zijn, maar men meent, dat het publiek de kosten daarvan niet behoeft te dragen, en vindt het jammeren van Lamartine in zijn nieuw maandwerk en den thans in dagbladen rondgaanden bedelbrief zijner vrienden den grooten man onwaardig.

— Sedert eenigen tijd is in Frankrijk eene nieuwe politiek-godsdienstige partij ontstaan. Zij verklaart aan het druidisme te gelooven. Aan het hoofd dezer partij bevinden zich mannen van aanzien, zoo als de bekende geschiedschrijver Henri Martin, de voormalige minister van onderwijs Carnot, de filosoof Jodan Renaud en Dumesnil, schoonzoon van den bekenden Michelet. De laatste heeft het druidisme nog niet omhelst, ofschoon de nieuwe partij hem als een druid beschouwt. De nieuwe partij steunt op het druidisme, de nationale leer der oude Galliers, en op de revolutie van 1792 welke het Gallische volk van het juk zijner onderdrukkers, de Franken, (adel en geestelijkheid), bevrijd heeft. Deze revolutie heeft volgens hem een einde gemaakt aan den inval der Franken en hunne heerschappij en het Gallische volk moet weder tot het verledene terugkeeren. De hoofden dezer nieuwe secte toonden veel fier. In de omstreken van Karnal, in de nabijheid van Vannes gelegen, waar de groote slag tusschen de Galliers geleverd werd, hebben zij opgravingen laten doen om de heilige bijl en de gouden zeis terug te vinden. Naar men verneemt hebben de druiden tot heden nog geen verlof van de regering ontvangen tot het uitoefenen hunner godsdienstige plegtigheden. Men verzekert echter dat zij in het woud van Senart vergaderen, alwaar Martin een oud huis bezit. Als hoogepriesteres wordt eene bekende schrijfster genoemd.

— Men schrijft uit het dorp Grand Codere (departement der Dordogne) dat een hevige aardbeving zich in den nacht van 10 op 11 Mei heeft doen gevoelen. De schok was zoo hevig dat een stuk van een berg werd afgerukt en op vijf minuten afstands werd weggeworpen, alles met zich medeslepande. Meer dan 400 hectares grond, met wijngaarden beplant, werden hierdoor verwoest.

Duitschland.

Naar men van wel onderigte zijde uit St. Petersburg verneemt, zou Perzie niet ongeneigd zijn enkele landstroken en punten aan den zuid-oever der Kaspische zee, aan Rusland af te staan. Dit lag reeds sedert lang in het plan der Russische regering en was reeds in 1772 door Peter de Groote, ofschoon zonder gevolg, beproefd.

— In het koninkrijk Saksen zijn weder twee steden eene prooi der vlammen geworden. Dagbladen uit Dresden bevatten de volgende officiële depeches der districts-directie van Zwischau: „Zwischau 10 Mei, 's voormiddags 9 uur 30 minuten. Gisteren is de stad Schöneck bijna geheel afgebrand. Het regthuis is gered. De overige publieke gebouwen zijn verbrand. Zoo even is eene commissie derwaarts vertrokken.” „Zwischau 10 Mei, 's namiddags 1 uur 6 minuten. Langveld, in het Voigtland, staat in volle vlam; de stad brandt van heden drie uur af. Nadere tijdingen ontbreken. Ook is zoo even eene commissie derwaarts vertrokken. Kleederen, dekens en geld, zooveel

men hier verzamelen kan, worden nog heden aan de ongelukkige bewoners toegezonden.”

— Eene ontzettende gebeurtenis had onlangs in een Oostenrijksch stadje plaats. Eene 28jarige vrouw leed sedert 1850 aan zinsverbijstering, het gevolg van haar voortdurend gepeins over godsdienstige aangelegenheden. Plotseling schijnt die ziekte tot volslagen razernij te zijn overgeslagen, althans de rampzalige maakte van de afwezigheid van haren man gebruik, om haar tweejarig dochtortje en haar éénjarig zoontje, benevens haar twaalfjarig dienstmeisje om het leven te brengen door middel van een bijl, waarvan zij zich meester had weten te maken. Daarop verliet zij hare woning en ijde naar de marktplaats, waar zij wist dat zich gewoonlijk veel kinderen om te spelen vereenigen. Werkelijk waren daar vele kinderen bijeen, die door de razende werden aangevallen. Drie kinderen, van vier tot achtjarigen leeftijd, vielen onder hare bijlslagen. Eene oude vrouw, die het onheil wilde voorkomen, boette haar pogen met haar leven; een bijlslag kliefde haar het hoofd, en eerst daarna schoten eenige lieden toe, die zich van die onzinnige meester maakten.

— Voor het koninklijke kamergeregt werd onlangs eene zaak in tweede instantie behandeld, die het bewijs levert, dat de afschaffing van de discretionaire magt, zoo als graaf Pfeil voor de plaatselijke overheden verlangde, goede gronden heeft. Zekere Andreas Karl August Wels, die bij den graaf Ferdinand von Bredow Klaessow als daglooner in dienst was, geraakte den 23 Augustus 1855 met den zoon van zijnen heer, graaf Alfred van Bredow, in woordenwisseling; dit had ten gevolge dat de graaf den daglooner voor goed uit zijne dienst ontsloeg. Een half uur na het gebeurde liet graaf Ferdinand den werkmans Wels door zijnen bediende op het kasteel ontbieden. De bediende haasterde hem onderweg de woorden in: „Wels, zoo gij u niet verantwoordt, de pistool is reeds geladen.” Graaf Ferdinand ontving hem bij zijne komst in de voorzaal, waar zich ook de jager Netzke bevond, met de woorden: „Zeg mij eens, wat is er tusschen u en mijn zoon voorgevallen?” Wels begon te verhalen wat er gebeurd was, en heriep zich op het getuigenis der vrouwen, die daarbij tegenwoordig waren, doch werd door den jongen graaf v. Bredow, die nu ingelijks het vertrek binnen kwam, in de rede gevallen met de woorden: „Vader, hij liegt! hij liegt!” Tegelijkertijd greep de jonge graaf hem bij de borst, en graaf Ferdinand sloeg hem met de gebalde vuist zoodanig in het gezicht, dat hij, uit mond en neus, bloedende, op den grond nederviel. Intusschen gingen de beide graven voort den ongelukkige vuistslagen toe te brengen, riepen toen den jager Netzke te hulp, en duwden den ongelukkige, zonder dat hij den minsten weerstand geboden had, de deur uit. Door deze mishandelingen was zijn linkeroog, volgens het attest van een geneesheer, rondom met bloed bezet en even als de bovenlip sterk opgezwollen; hij kon uit het linkeroog niet meer zien, had hevige hoofdpijn, terwijl hem het bloed uit mond en neus liep. Om zijn toestand niet te verergeren, moest Wels 4 à 5 dagen zijn werk staken en mogt ook later, gedurende eenigen tijd ten minste, niets verrigten, wat inspanning kostte. De beide graven von Bredow werden wegens deze mishandeling aangeklaagd. De vader voert tot zijne verdediging aan, dat zijn zoon Alfred hem het woederspannige gedrag van Wels had medegedeeld; en hij dezen had ontboden, om hem daarover te onderhouden. Daarbij had zijn zoon

Wels bij de borst gegrepen en, daar deze de hand had opgeheven, alsof hij zijn zoon terug wilde slaan, had hij, uit bezorgdheid van zijnen zoon, Wels met eigen hand een slag toegebracht, waar, wist hij zich niet meer te herinneren. Dat hij den jager gelast had eene pistool te laden, herinnerde hij zich evenmin; ook ontkende hij, Wels meer dan een slag toegebracht te hebben. Graaf Alfred von Bredow, de zoon, voert aan, dat hij voor zijne handeling wel verontschuldiging verdient, omdat hij nog zeer jong is, en dat hij niet den eersten slag aan Wels heeft toegebracht, maar door den toorn zijns vaders daartoe is aangespoord. Het geregt heeft echter over de beide aangeklaagden het schuldig uitgesproken en elk hunner naar aanleiding van §187 van het wetboek van strafregt veroordeeld tot 4 weken gevangenisstraf. Het koninklijk kamergeregt heeft thans dit vonnis bevestigd.

Ware adel.

Onder dit opschrift lezen wij in den *Boston Bee* het volgende:

Ieder werk, zelfs het katoenspinnen, is edel. De arbeid op zich zelf is edel. „Moge dit hier nog eens gezegd, en nog eens herhaald worden,” zegt Carlisle. Maar wij moeten niet vergeten dat er trappen van adeldom zijn. De hoogste adel is die der ware weldadigheid. De dichter zegt, dat een eerlijk man, het edelste werk der Almagt is; wij voor ons aarzelen niet deze kernspreuk nog verder uit te strekken. Het edelste werk van den Schepser is de mensch, die niet alleen eerlijk is, maar ook het meeste goed doet. De grootste van alle tijdelijke zegeningen is de Gezondheid; en daar de geestelijke of verstandelijke toestand door de physische gesteldheid in hooge mate wordt beheerscht, zoo is het niet genoeg dat men de gezondheid tijdelijk te hulp komt. — De grootste der menschelijke weldoeners is derhalve hij, die ons in staat stelt de verwoeste gezondheid volkomen te herstellen, en dezelve in goeden staat te behouden. Het middel nu om dit doel te bereiken, maakte het bepaald onderzoek uit van den hedendaagschen philanthroop.

Dat geheim is nu ontdekt geworden; de ontdekker van hetzelfde toonde daarbij niet alleen de grootste weldoener, maar ook de grootste wijsgeer te zijn, die de aarde ooit zag. De vraag *wie is hij?* is door millioenen gedaan, en aan hen beantwoord. Professor Holloway heeft over de menschheid meer zegen verspreid, dan al de zoogenaamde hervormers en pseudophilantropen die er ooit op de wereld geweest zijn. De roem van zijne pillen en zalf heeft zich verbreid tot aan de uiterste grenzen der aarde, en het gebruik derzelven heeft gezondheid en al het geluk dat uit dezelve voortvloeit, over ontelbare huisgezinnen uitgestort. Van de door ijs omringde kusten van Lapland af, tot aan de zonnige stranden der Middellandsche zee; van den grijzen top der Ural gebergten tot aan de Oostelijke kusten der Atlantische zee, is er niet eene stad, vlek of dorp van eenige beteekenis, waar men ze niet aantreft. De zendeling neemt weinig anders in zijne medijckist mede; de zeeman behoeft geene grootere verscheidenheid van geneesmiddelen voor de zijne. Ze zijn bijzonder geschikt voor de ziekten welke aan het Amerikaansche klimaat eigen zijn. Ze hebben hier noch elders gefaald. — Vrienden! wij maken volstrekt geen ophef; wij tarten alle tegenspraak, omdat wij melden hetgeen wij weten dat waar is. Als gij ziek zijt, beproeft dan die geneesmiddelen, en zegt dan of hetgeen wij geschreven hebben, zonder grond is.

Effecten-veiling.

gehouden te Amsterdam den 29 Mei 11.

Oblig. Plant. in Suriname, bij W. G. Deutz, 63 pCt. — Dito als voeten, bij de Vries, pref. Neg., 21 pCt. — Aand. plant. Anna'sburg, bij Luden en Speciaal, f 2. — Vier dito's plant. Beekvliet, enz., bij wed. J. S. van de Poll, f 80. — Dito Wet Ind. Maats., 25 pCt. — Vier dito's plant. Patriba, enz., bij dezelfde, f 10, 12. — Oblig. 2de Hjp. plant. Hazard, bij G. de Vries Az. en G. de Vries, 1 pCt. — Aand. plant. de Hoop en de grond Nieuw Amsterdam, bij Fraissinet en van Baak, f 61. — Dito plant. Livonia, bij Broen en Co., f 1. — Dito plant. Lust en Rust en Paracabo, bij D. Luden, f 1. — Dito plant. Morgenster, bij Verwey, f 100. — Oblig. plant. de Nieuwe Grond, ten laste B. Geerke, f 1. — Vijf dito's, plant. Waterland, Adri-chem, enz., bij Lever en de Bruine, f 4.

Burgerlijke Stand.

Van den 27sten, tot den 3den Julij zijn al- hier ingeschreven, als overleden:

Den 28sten Junij, Isabella Krest, 27 jaren. — Den 29sten, Mr. Hendrik Charles Focke, Echtg. van Maria Tomeshuizen, 53 jaren. — Idem. Emi- le Lodewijk Meijer, 4 dagen. — Den 30sten, Christina Florentina Indijk, 10 dagen. — Den 2den Julij, Hendrik Evert Coenraad Heilbron, 3 maan- den en 3 dagen. — Idem, Maria Francina van Sman, 33 jaren. — Idem, Maria de Jezus, 35 ja- ren n. g. — Den 3den Wilhelmina Cornelia Pater, 75 jaren. — Idem, Philip Samuel Leijner, 53 ja- ren.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Suiker. Den 30n. Junij, 40 vaten van plant. Sardam, a 10,10 c.

Idem, den 3den dezer, 17 vaten van plant. Concordia, a 10,01 cent.

Katoen. (Ompitten.) Den 4den, 20,000 pond van plantadje Marij'shope, Erven Connolly, a 6,75 Cent.

Idem, 3,333 pond dito van plant. Marij's- hope, J. Robinson en R. Wright, a 6,75 cent.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 3den dezer, het schip *Paulina*, kapt. P. J. van der Grient, naar Amsterdam, lading: 317 vaten en 30 kleine dito Suiker 423 388 pond, 10 balen schoone Katoen 3,205 pond en 1,817 pond oud Koper. Passagiers: Meijufv. Helena Goodwill.

Idem, de Eng. schooner *Scallop*, kapt. T. Car- ter, naar Demerarij, in Ballast.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Triton, kapt. Duinker, adres bij Gisius en Co. Sluit 12 dezer.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Hui- dekoper.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Cu- riel.

Jonkrouw Geertrui, kapt. Bouwen, adres bij C. J. Leijner.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel.

Bacchus, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levy.

Johanna Christina, kapt. de Lang, adres bij J. H. Zaal.

ADVERTENTIEN.

Surinaamsche Maatschappij

WELDADIGHEID.

Het HOOFDBESTUUR dezer Maatschap- pij, het houden der Openbare Algemeene Vergadering tot het doen van het VER- SLAG der verrigtingen gedurende de jaren 1854 en 1855, bepaald hebbende op WOENSDAG den 9den Julij e. k., heeft de eer ter kennis van het algemeen en van de leden in het bijzonder te bren- gen, dat deze vergadering zal plaats heb- ben in de zaal der Loge *Concordia*, daar- toe welwillend afgestaan, des avonds pre- cies te half acht ure.

Het HOOFDBESTUUR voornoemd noo- digt zoowel de Leden en begunstigers dezer Maatschappij, als de verdere Ingezetenen dezer plaats ten vriendelijkste uit, deze Vergadering met hunne tegenwoordigheid te vereeren en door eene talrijke opkomst den luister der plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo, den 4 Julij 1856.

Namens het Hoofdbestuur voornd.,

De Algemeene Secretaris,

M. L. GOEDE.

Surinaamsche Maatschappij

WELDADIGHEID.

Op autorisatie van het HOOFDBESTUUR zal door de Commissie C, aan den minst- inschrijvende, na goedkeuring van monsters en prijzen, worden aanbesteed, om dade- lijk te leveren, de onderstaande Artikelen, ten behoeve der Kweekelingen dezer Maat- schappij, als:

938 Ellen Osnabr. Linnen.

846 » Shirting.

588 » Calico.

300 » grof Katoen.

196 » Cambricks.

50 Omslag Doeken.

39 Jongens Stroohoeden.

25 Meisjes dito met Linten.

3 pond wit ord. en

5 » » fijn Nuaiguren.

En gedurende een jaar van tijd tot tijd te leveren:

P. m. 130 paren Jongens

en 105 dito Meisjes Schoenen.

De inschrijvings-biljetten en monsters zullen ten huize van den WelEdelen Heer N. M. BENDER worden aangenomen tot en met Donderdag den 10n. dezer maand.

De toewijzing geschied zijnde, zal de betaling der eerstvermelde Goederen, on- middellijk na de levering plaats vinden, terwijl die der Schoenen telken kwartale, naar gelang der aflevering, zal worden bewerkstelligd.

Paramaribo, den 2 Julij 1856.

De Secretaris der Commissie C,

I. NAHAR Cz.

Societät: ONS GENOEGEN.

VERGADERING op HEDEN

AVOND te half acht uur.

Ballotage. (9809)

Heden voormiddag 11 ure,

opening der Inschrijvings-biljetten op de

17 VATEN SUIKER,

van Plantaadje Berkshoven en Oostrust, ten kantore van J. F. WERGES. [9810]

Continuatie der VENDU

ten huize van Mr. J. A. LISMAN, op DINGSDAG den 8sten Julij e. k. des na- middags ten 4 ure, van MEUBE- LEN enz. DRANKEN en PRO- VISIEN. (9811)

Ontvangen

per de laatst gearriveerde Schepen:

Haantjes BIER

in vaten en manden.

Paramaribo, den 4 Julij 1856. [9292] L. SCHMIDT.

LUGARD & COMP.

hebben ontvangen per kpts. HOFFKER en DE LANG:

Versche PROVISIEN, waaronder Gras Boter, Rolpens, HAMMEN, enz.

Okshoofden, tonnen en manden Valker en Haantjes BIER.

Diverse timmer-, veld-, tuin en keuken Gereedschappen, als:

Roffel en andere Schaven, Dissels, Handbijlen, dito Zagen en Zaagvijlen, Breek, koker en Steekbeitels, Nijptangen, Passers, Hamers, Mokkers, Koevoeten, Boorijzers en Slaglijnen.

Duim en Kruishengsels, Knippen en Grendels, D. | N. grendel, hang en kast- sloten, Overvallen, Windhaken en Kram- men, Scharniëren, Bogt dito, Schroeven, boven en onder Deurschuiven.

Geel en with. Houwers, Negerschoppen, Houweelen, Tuinharken en Schoffels. — IJzeren Potten, Koekepannen, Visch do., Roosters en Braadschotels. — Benevens:

Metsetroffels, Strijkijzers, Platlood, duiker, kuiper do., zink en andere soor- ten SPIJKERS. [9812]

De pillen van Holloway,

zijn een onfeilbaarmiddel voor hoofdpij- nen, verval van krachten en borstkwalen.

Een soldaat die langen tijd gediend had in de Overzeesche bezittingen, leed sterk aan hoofdpijnen, was neerslagtig en had steeds zware pijn in de regter zijde welke hem zoo zeer verzwakte dat men genood- zaakt was hem uit den dienst te ontslaan. Bij het leger en in de hospitalen had men alles beproefd om hem te doen herstellen, doch ten laatste oordeelde men dat hij on- geneesbaar was. Na zijn ontslag bekwamen te hebben, begon hij de pillen van Hol- loway te nemen, waardoor hij zich thans weder zoo welvarend bevindt, als hij ooit geweest is.

Deze PILLEN zijn alhier verkrijg- baar gesteld bij den Apothecker A. B. DE VRIES, aan de Zwartenhovenbrug straat, a f 3. (9813)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.